

РЕШЕНИЕ

№ 11272

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: П. ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря МАРИАНА ИВ. СОКОЛОВА
като разгледа докладваното от П. ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20211110163584 по описа за 2021 година

Производството е образувано по депозирана искова молба от ищцата П. Д. П., ЕГН : ***** , с която срещу ответника „Л.к.“ АД, ЕИК : . са предявени кумулативно обективно съединени конститутивни и осъдителни искове : с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ – за признаване на уволнението й за незаконно и същото да бъде отменено ; с правно основание чл.344, ал.1, т.4 от КТ – за поправка на основаниято за уволнението, вписано в трудовата книжка , като вместо по чл.330, ал.1, т.6 от КТ да се счита по чл.327, ал.1, т.2 от КТ ; с правно основание чл.128, т.2 вр. чл.242 от КТ , за заплащане сумата от **6305,38 лв.**, представляваща неизплатено трудово възнаграждение за месеците 07.2021год., 08.2021год. и 09.2021год., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба в съда / 08.11.2021год./ , до окончателното й заплащане ; с правно основание чл.224, ал.1 от КТ , за заплащане на сумата от **144,72 лв.**, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 1 работен ден , ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба в съда / 08.11.2021год./ , до окончателното й заплащане и с правно основание чл.221, ал.1 от КТ – за заплащане на сумата от **2894,40 лв.**, представляваща обезщетение за срок на предизвестие, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба в съда / 08.11.2021год./ , до окончателното й заплащане.

Ищецът претендира , че незаконосъобразно му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено трудовото му правоотношение с ответника , по силата на което е заемал длъжността „финансов контролор“ със Заповед № 16/04.10.2021год. Ищецът твърди, че е работил по трудово правоотношение с ответника на длъжността „финансов контролор“ , по силата на трудов договор №6/05.07.2021год., за неопределено време, с уговорено месечно трудово възнаграждение в размер на 3216 лв. , платен годишен отпуск от 20 дни и едномесечно предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение. Твърди , че поради забавяне на изплащането на трудовото възнаграждение за месеците юли, август и септември 2021год., които следвало да бъдат платени до 15.08.2021год. и до 15.09.2021год. е подала на 20.09.2021год. Уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение , на основание чл.327, ал.1, т.2 от КТ, което било получено от работодателя и заведено с входящ номер

063/20.09.2021год. Поддържа, че със Заповед №16/04.10.2021год., му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, връчена му на 05.10.2021год. Поддържа, че уволнението му е незаконно, тъй като е извършено, след като трудовото й правоотношение с ответника вече било прекратено на основание чл.327, ал.1, т.2 от КТ, с достигането на заявлението на 20.09.2021год. Поддържа, че не са й били изискани писмени обяснения за нарушенията, които са й вменени в уволнителната заповед, поради което е нарушена процедурата по чл.193 от КТ. По същество твърди и че е извършила вмененото й нарушение, а така също, че то не е достатъчно тежко, за да бъде наложено най-тежкото дисциплинарно наказание. Не е осъществени състава на чл.187, ал.1, т.8 от КТ, тъй като нарушенията не съставляват злоупотреба с доверието на работодателя. Ищцата претендира, че ответника не й е заплатил дължимото трудово възнаграждение за месеците юли, август и септември 2021год., както и обезщетение за неизползван 1 работен ден платен годишен отпуск и обезщетението за срока на предизвестието, съгласно чл.221, ал.1 от КТ. Ето защо моли съда да признае уволнението му за незаконосъобразно и същото да бъде отменено; да бъде поправено основаниято в трудовата й книжка, на която е прекратено трудовото й правоотношение, заплащането на трудовите възнаграждения и дължимите обезщетения, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда, до окончателното им заплащане. Претендира и направените разноски по делото.

В с.з. се представлява от процесуален представител, който поддържа претенциите и представя списък на разноските по чл.80 от ГПК.

В писмения си отговор ответната страна „Л.к.“АД, ЕИК : . изцяло оспорва претенциите на ищеца като неоснователни. Счита, че заповедта, с която е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, на ищеца е законосъобразна, същата е мотивирана, при издаването й са спазени изискуемите материалноправни и процесуалноправни предпоставки. Счита, че наложеното на ищеца дисциплинарно наказание е определено съобразно критериите на чл.189, ал.1 от КТ. В този смисъл ответника оспорва изцяло предявените от ищцата обективно съединени искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1 и т.4 КТ. Направено е възражение за прихващане, с дължимото от ищеца обезщетение по чл.221, ал.2 от КТ за срока на предизвестието. Моли съда да отхвърли както главния иск, така и всички обусловени от него акцесорни претенции. Претендира деловодни разноски. В с.з. се представлява от процесуален представител, който поддържа възраженията в писмения отговор като се позовава и на доказана в процеса злоупотреба с право от страна на ищцата, тъй като същата въпреки, че е знаела за наличието на дисциплинарна проверка е подала уведомление за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение, именно за да избегне дисциплинарното наказание.

Съдът, като прецени събраните по делото и относими към разрешаване на спора доказателства във връзка с доводите и съображенията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, а и от ангажираните писмени доказателства се установява, че същите са били в трудовоправни отношения, по силата на които ищцата П. Д. П. е заемала при ответника длъжността „финансов контролор“. В тази насока са и доказателствата, представени по делото – трудов договор № 6/05.07.2021год., от който се установява, че трудовото правоотношение е уговорено за неопределено време, със срок на изпитване от 6 месеца, уговорен в полза на работодателя. След изтичане на изпитателния срок и ако договорът не бъде прекратен, страните са уговорили, че той ще се счита за окончателно сключен за неопределено време като в този случай срокът за предизвестие е 1 месец, еднакъв и за двете страни. Съгласно отбелязването, ищцата е постъпила на работа на 05.07.2021год.

Прието за безспорно между страните по делото е, че уговореното за заеманата от ищцата длъжност брутно трудово възнаграждение е в размер на 3216лева – основно

месечно възнаграждение от 3000лв. и доплащане за професионален опит – 7,20% или 216лв.Съгласно т.7 от трудовия договор,трудовото възнаграждение се заплаща еднократно – до 15 –то число на месеца,следващ отработения.Страните са уговорили в т.8 и платен годишен отпуск от основен - 20 работни дни и допълнителен – 5 работни дни за ненормиран работен ден.

Не се спори по делото ,че със Заповед №16/04.10.2021год., връчена на ищцата П. П. на 05.10.2021год на същата е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено трудовото й правоотношение,на основание 330,ал.2,т.6 от КТ като заповедта е връчена при отказ на служителя на 05.10.2021год.,удостоверен с подписите на двама свидетели.

От представеното по делото Уведомление ,вх.№ 063/20.09.2021год. се установява ,че П. П. е заявила на ответната страна ,че считано от датата на получаването на същото,прекръпява едностранно трудовия договор, на основание чл.327,ал.1,т.2 от КТ ,поради забавяне на изплащането на трудовото й възнаграждение за месец юли и август 2021год.Поискала е да й бъде оформена трудовата книжка и документацията ,свързана с прекръпяването на трудовото правоотношение ,както и да й се начислят и заплатят дължимите обезщетения по чл.221,ал.1 и чл.224 от КТ.

Не е оспорено ,че това заявление е достигнало до работодателя като му е даден входящ номер от дата 20.09.2021год.

В о.с.з. съдът е приел за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата : че ищцата не е получила трудови възнаграждения за м.07.2021год.,м.08.2021год. и м.09.2021год. ,както и че няма спор за техния размер; че размера на обезщетението за неизползван годишен отпуск за един работен ден възлиза на 144,72лв.

От страна на ответника е представено Обяснение от П. П. от 25.08.2021год. ,в което е посочила ,че на 25.08.2021год. е попълнила бланка за платен годишен отпуск от името на Иван Стефанов,а така също и Доклад от 30.08.2021год. ,за извършена проверка на счетоводната дейност ,в периода 21.04.2021год. – 31.07.2021год.,в който е посочено ,че при проверката било установено ,в устни обяснения от П. П. ,че на 10.08.2021год. с електронния подпис на „Л.к.“ е подала уведомление до НАП за прекръпяване на трудовите правоотношения с Д.В..На 27.08.2021год. около 16,30часа било поискано това обстоятелство да бъде изложено писмено обяснение,но тя не дала такова.

По искане на ответната страна са разпитани свидетели,Галин Григоров и Мартина Венкова ,които са извършили проверка през м.08.2021год. за периода м.04.2021год. – м.07.2021год.,която приключила на 30.08.2021год.При същата било констатирано ,че ищцата превишила правомощията си ,тъй като подала с електронния подпис на дружеството уведомление за прекръпяване на трудов договор в НАП,както и че собственоръчно написала и въвела молба за отпуск на Иван Стефанов,изпълнителен директор ,който не бил на работа и никой не знаел за причината за отсъствието му.

При така установеното от фактическа страна съдът възприе следните правни изводи:

Атакуваната Заповед № 16/04.10.2021год. на ответното дружество, за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ на ищцата,считано от датата на връчването й на 05.10.2021год. е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

В случая следва да се приеме ,че е ищцата упражнила потестативното си право да прекрати трудовото правоотношение с едностранно изявление без предизвестие като същото се прекръпява с достигането на изявлението до работодателя.

С получаването на писменото волеизявление за прекръпяване на трудовия договор по чл.327,ал.1,т.2 от КТ е настъпило действието на прекръпяването, съгласно чл.335,ал.2,т.3 от КТ и връчената след това заповед за дисциплинарно уволнение на 05.10.2021год. е

безпредметна.

В настоящия случай безспорно е установено че ищцата е уведомила работодателя за прекратяване на трудовото си правоотношение по реда на чл. 327, ал.1, т.2 КТ с Уведомление , което е вх.№ 063/20.09.2021г., т.е. трудовият й договор е прекратен, считано от тази дата, а ако прекратяването на трудовото правоотношение е станало без основание, работодателят разполага само с възможност да претендира от работника или служителя обезщетение за вреди, които е понесъл от евентуалното неоснователно прекратяване на трудовия договор ,но не и с право да иска възстановяването на вече прекратеното трудово правоотношение или да прекрати трудовото правоотношение на друго основание по своя инициатива.

Трудовото правоотношение не се прекратява, ако работникът злоупотреби с правото си по чл.327 от КТ ,напр. за да избегне налагането на дисциплинарно наказание за нарушение, което е извършено преди отправянето на едностранното изявление.

По делото ,с писмения отговор, от страна на ответника не е въведено възражение работникът да е злоупотребил с правото си да прекрати договора, обратното претендира се работникът да е нарушил трудовата дисциплина. Възражението на работодателя за злоупотреба с право от страна на ищцата е въведено в хода на устните състезания,поради което на основание чл.133 вр. чл.131,ал.2,т.5 от КТ същото е преклудирано.

Въпреки това по същество , то е и неоснователно ,тъй като на първо място не е спорно между страните ,че за м.юли и м.август 2021год. ищцата не е получила трудовото си възнаграждение,а така също по делото не са представени доказателства ,че на ищцата са искани обяснения във връзка с образувано дисциплинарно производство за конкретни извършени от нея дисциплинарни нарушения .Т.е. освен ,че за същата са били налице основанията за едностранното прекратяване на трудовото й правоотношение ,на основание чл.327,ал.1,т.2 от КТ ,то същата следва да се приеме ,че същата не е и била уведомена ,че срещу нея е образувано дисциплинарно нарушение.

Предвид гореизложените мотиви съдът намира, че издадената заповед ,с която е прекратено трудовото правоотношение,поради наложеното й дисциплинарно наказание „уволнение“ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Съдът счита ,че е основателен и иска по чл.344,ал.1,т.4 от КТ ,за промяна на основанията за уволнение на ищцата.

В конкретния случай въз основа на изложената по-горе фактическа обстановка, безспорно се установява, че процесното трудово правоотношение е прекратено за първи път законосъобразно от 20.09.2021г. по реда на чл. 327, ал.1, т.2 КТ, с получаването на едностранното заявление до работодателя, получено от него на тази дата.Това изявление отправено до работодателя е основано на законово регламентираното субективно преобразуващо право на работника да предизвика едностранно, независимо от волята на работодателя, изменение на съществуващото правоотношение в посока към прекратяването му. Вместо това основание ,трудоовото правоотношение на ищцата е прекратено на основание чл.330,ал.2,т.6 от КТ,което прекратяване бе отменено като незаконосъобразно.Ето защо при спор между страните за основанията ,на което е извършено прекратяването на трудовото правоотношение за ищцата е налице интерес да иска промяна на основанията на прекратяването като следва да се постанови отделен диспозитив ,с който да се прогласи действителното основание за прекратяване на трудовия договор по чл.327,ал.1,т.2 от КТ ,вместо вписаното в трудовата й книжка – чл.330,ал.2,т.6 от КТ /Р.№203/30.05.2011год. на ВКС по гр.д.№832/2010год.,III г.о.,ГК/.

Съдът счита ,че е основателен и доказан предявения иск ,с правно основание чл.128,т.2 вр. чл.242 от КТ ,за заплащане сумата от 6305,38лв.,представляваща неизплатено трудово възнаграждение за месеците 07.2021год., 08.2021год. и 09.2021год.,ведно със

законната лихва от датата на предявяване на исковата молба в съда / 08.11.2021год./ ,до окончателното ѝ заплащане .

Не е спорно по делото ,че уговореното за заеманата от ищцата длъжност брутно трудово възнаграждение е в размер на 3216лева – основно месечно възнаграждение от 3000лв. и доплащане за професионален опит – 7,20% или 216лв.Съгласно т.7 от трудовия договор,трудовете възнаграждение се заплаща еднократно – до 15 –то число на месеца,следващ отработения.Не е спорно и че ищцата не е получила трудови възнаграждения за м.07.2021год.,м.08.2021год. и м.09.2021год. ,както и че няма спор за техния размер.Ищцата е поискала нетни трудови възнаграждения за м.07.2021год. – 2268,64лв.,за м.08.2021год. – 2522,34лв. и за м.09.2021год. – 1514,40лв. или в общ размер към 20.09.2021год. от 6305,38лв.,които следва да ѝ бъдат платени от ответника.

Основателен и доказан е и иска по чл.224,ал.1 от КТ.

При прекратяване на трудовото правоотношение, на ищцата се полага платен годишен отпуск за 2021год. в размерна 25 работни дни,но съобразно отработеното време – за периода от 05.07.2021год. до 20.09.2021год. като между страните не е спорно ,че за един работен ден ,неизползван платен годишен отпуск обезщетението възлиза на 144,72лв.

По иска с правно основание чл.221,ал.1 от КТ ,за заплащане на сумата от 2894,40лв.,то тя се дължи на основание прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца,поради неплащане на дължимите възнаграждения от работодателя,съгласно чл.327, ал.1, т.2 от КТ.

Трудовото правоотношение на ищцата е възникнало като безсрочно ,но с уговорен изпитателен срок от 6 месеца ,в полза на работодателя.Служителя е постъпил на работа на 05.07.2021год. като към 20.09.2021год. изпитателния срок не е бил изтекъл.Съгласно уговореното в т. 10 от трудовия договор,през време на срока на изпитване работодателят има право да прекрати договора ,без предизвестие ,а служителят с едномесечно такова.Или обезщетението за неспазено предизвестие е за срок от един месец.

Размера му се определя ,съобразно чл.228,ал.1 от КТ и е този за месец август 2021год., месеца,в който ищеца е получила брутно трудово възнаграждение в размер на 3216лв.Тъй като ищцата е заявила претенцията си за нетен размер ,то след приспадане на 10% данък, дължимото обезщетение ,в размер на нетно трудово възнаграждение е **2894,40лв.**,поради което претенцията ѝ като изцяло основателна и доказана следва да бъде уважена.

Така присъдените на ищцата суми се дължат ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда,а именно от 08.11.2021год.,до окончателното им заплащане.

На основание чл.242,ал.1 от ГПК следва да се допусне предварително изпълнение на решението в частта, в която са присъдени трудовите възнаграждения и обезщетения.

По разноските :

При този изход на делото ,на основание чл.78,ал.1 от ГПК само ищецът има право на разноски.Съгласно представения списък на разноските е направил такива в размер на **2 200лв.** за адвокатско възнаграждение / 1200лв. с ДДС по иска за незаконно уволнение и 1000лв. по исковите за дължимите възнаграждения и олезщетения/,което е уговорено и заплатено ,съгласно договор за правна защита и съдействие от 07.10.2021год. и копие от платежни нареждания от 01.11.2021год. и 04.04.2022год.,поради което ответника следва да бъде осъден да ги възстанови,доколкото са уважени изцяло всички негови предявени

претенции.

На основание чл. 78, ал.6 ГПК в тежест на ответника е и плащането на държавната такса за разглеждането на уважените иски в общ размер от **518 лв.**, от които по 50лв. за двата неоченьими иска ;252,22лв. – д.т. върху уважения размер на иска по чл.128,т.2 от КТ ; 50лв. за уважения размер на иска по чл.224,ал.1 от КТ и 115,78лв. – д.т. върху уважения размер на иска по чл.221,ал.1 от КТ.

Воден от горното СЪДЪТ,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ на основание чл. 344, ал.1, т.1,КТ прекратяването на трудовото правоотношение ,на основание чл.330,ал.2,т.6 от КТ на **П. Д. П.,ЕГН : ******* , на длъжността "финансов контролър" в „Л.к.“АД,Д.ф.и.“ ,извършено със Заповед № 16/04.10.2021год. за налагане на наказание дисциплинарно уволнение ,на основание чл.188,т.3 от КТ вр. чл.190,ал.1,т.4 от КТ,чл.187,т.8, от КТ,чл.126,т.9 и т.13,считано от 05.10.2021год.

ДОПУСКА ,на основание чл.344,ал.1,т.4 от КТ поправка на основанието за уволнението, вписано в трудовата книжка на **П. Д. П.,ЕГН : ******* , което вместо по чл.330,ал.2,т.6 от КТ да се счита по чл.327,ал.1,т.2 от КТ.

ОСЪЖДА „Л.к.“АД,ЕИК : . ,със седалище и адрес на управление в гр.София,бул.“Ч.в.“ № 67 да **заплати на** **П. Д. П.,ЕГН : ******* ,с адрес в гр.Севлиево,ж.к.“Доктор Атанас Москов“ ,бл.26,вх.А,ет.3,ап.9 ,на основание чл.128,т.2 вр. чл.242 от КТ сумата от **6305,38лв.**,представляваща неизплатено *нетно трудово възнаграждение* за месеците 07.2021год., 08.2021год. и 09.2021год.,ведно със законната лихва от 08.11.2021год. ,до окончателното ѝ заплащане .

ОСЪЖДА „Л.к.“АД,ЕИК : . ,със седалище и адрес на управление в гр.София,бул.“Ч.в.“ № 67 да **заплати на** **П. Д. П.,ЕГН : ******* ,с адрес в гр.Севлиево,ж.к.“Доктор Атанас Москов“ ,бл.26,вх.А,ет.3,ап.9 , на основание чл.224,ал.1 от КТ сумата от **144,72лв.**,представляваща *нетния размер* на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 1 работен ден , ведно със законната лихва от 08.11.2021год. ,до окончателното ѝ заплащане.

ОСЪЖДА „Л.к.“АД,ЕИК : . ,със седалище и адрес на управление в гр.София,бул.“Ч.в.“ № 67 да **заплати на** **П. Д. П.,ЕГН : ******* ,с адрес в гр.Севлиево,ж.к.“Доктор Атанас Москов“ ,бл.26,вх.А,ет.3,ап.9 ,на основание чл.221,ал.1 от КТ сумата от **2894,40лв.**,представляваща *нетния размер* на обезщетение за срокът на предизвестие от един месец, ведно със законната лихва от 08.11.2021год. ,до окончателното ѝ заплащане.

ОСЪЖДА „Л.к.“АД,ЕИК : . ,със седалище и адрес на управление в гр.София,бул.“Ч.в.“ № 67 да **заплати на** **П. Д. П.,ЕГН : ******* ,с адрес в гр.Севлиево,ж.к.“Доктор Атанас Москов“ ,бл.26,вх.А,ет.3,ап.9 ,на основание чл.78,ал.1 от ГПК сумата в размер на **2 200лв.**,представляваща деловодни разноски – възнаграждение за един адвокат.

ОСЪЖДА „Л.к.“АД,ЕИК : . ,със седалище и адрес на управление в гр.София,бул.“Ч.в.“ № 67 да **заплати** по сметка на Софийски Районен съд ,на основание чл. 78, ал.6,ГПК разноски в общ размер на **518лв.** , представляващи дължима върху уважените иски държавна такса.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК предварително изпълнение на решението в частта, в частта, в която са присъдени трудовите възнаграждения и обезщетения.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните, а в частта в която е допуснато предварително изпълнение – с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____